

do, Norge.

4no. dat. dōe.

4ill lō f., vilket "omr Stednamn kunde bödes i
Dativ dōe og altsaa med andre Ord som Stednamn
i Dativ gaa over til et Indtæjningsord". Jff. Borch.
S. Bugge: Om Forandring af Genus i norske
Stednavne. NTF 7, s. 263.

R.G. 1951